

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ

Συναδέλφισσες και Συνάδελφοι,

Όλοι γίναμε κοινωνοί της πρότασης νόμου, που κατέθεσε η ΠΟΣΔΕΠ (μετά από απόφαση της Εκτελεστικής Γραμματείας κατά πλειοψηφία – 6 υπέρ, 4 κατά και 1 λευκό- στη συνεδρίαση της 10-3-2020) στη Σύνοδο Πρυτάνεων (που ορίζει την παράταση της θητείας όσων μελών ΔΕΠ το επιθυμούν, υπό όρους, και την παραμονή τους σε προσωποπαγείς θέσεις μέχρι τον διορισμό του νέου μέλους ΔΕΠ, που θα προσληφθεί κατόπιν επαναπροκήρυξης της κενωθείσας οργανικής θέσης τους), προκειμένου αυτή να προωθηθεί στην πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, για να ενταχθεί στο επικείμενο πολυνομοσχέδιο.

Πριν αναφερθούμε αναλυτικά και επί της ουσίας για την εν λόγω πρόταση νόμου θα θέλαμε να καταθέσουμε κάποια ερωτήματα, διαδικαστικού χαρακτήρα ίσως, σημαντικά όμως πιστεύουμε, που άλλωστε εύλογα μπορούν να τεθούν **μια και η συγκεκριμένη απόφαση λήφθηκε σχεδόν με οριακή πλειοψηφία** :

1. Για ένα τόσο σοβαρό θέμα, με πάρα πολλές προεκτάσεις και «πολύ παλιό και αμφιλεγόμενο», όπως αναφέρεται και στην αιτιολογική έκθεση, που συνοδεύει αυτή την πρόταση νόμου, άραγε η διαδικασία που ακολουθήθηκε ήταν η σωστή από συνδικαλιστικής άποψης ; Και φυσικά δεν αναφερόμαστε στο νόμιμο της διαδικασίας. **Πώς έφτασε το θέμα στην Εκτελεστική Γραμματεία της ΠΟΣΔΕΠ; Έγινε πρώτα συζήτηση σε επίπεδο Διοικούσας Επιτροπής (είχε τεθεί ως θέμα ημερήσιας διάταξης σε κάποια σύγκλησή της;), ώστε να υπάρξει αρχικά απόφαση σε επίπεδο Διοικούσας Επιτροπής και στη συνέχεια να γίνει η συζήτηση σε επίπεδο Εκτελεστικής Γραμματείας; Ή τουλάχιστον γιατί δεν ζητήθηκε η θέση όλων των παρατάξεων που έχουν εκλεγμένους εκπροσώπους στη Διοικούσα Επιτροπή, πριν τη συζήτηση του τόσο «παλιού και αμφιλεγόμενου» θέματος σε επίπεδο Εκτελεστικής Γραμματείας;**

Σε αυτά τα ερωτήματα πιστεύουμε ότι πρέπει να δοθούν πειστικές απαντήσεις,

Επί της ουσίας τώρα,:

- Αναφέρεται στην κατατεθείσα πρόταση : **«Η ρύθμιση αυτή προτείνεται με μοναδικό σκοπό την αντιμετώπιση των εκπαιδευτικών αναγκών των Α.Ε.Ι. και δεν εμπεριέχει καμιά ιδιοτέλεια ή μεροληψία».**

Δεν αμφισβητούμε την πρόθεση των συναδέλφων που στήριξαν την εν λόγω πρόταση, αλλά ας αναρωτηθούμε όλοι μας, μήπως μέσα από αυτή την πρόταση αφήνεται «χώρος» για να διευκολύνονται κάποιοι είτε εντός των ΑΕΙ είτε εκτός αυτών;

- Αναφέρεται στην αρχή της αιτιολογικής έκθεσης : **«Την δεκαετία της κρίσης, τα Α.Ε.Ι. επλήγησαν ανεπανόρθωτα από την αφυπηρέτηση μεγάλου αριθμού μελών ΔΕΠ, οι θέσεις των οποίων δεν επαναπροκηρύχθηκαν, ενώ οι περισσότερες από αυτές δεν πληρώθηκαν έκτοτε για λόγους δημοσιονομικής στενότητας. Η έξοδος αυτή δεν οφειλόταν μόνο στην συνταξιοδότηση, αλλά και στην μετανάστευση πολλών μελών ΔΕΠ στο εξωτερικό λόγω των περικοπών που υπέστησαν οι αποδοχές τους.».**

Πράγματι αυτό συνέβη. Και τι πρέπει εμείς συνδικαλιστικά να κάνουμε; Να γίνουμε «ρεαλιστές»; Να κάνουμε εκπτώσεις στις διαχρονικές διεκδικήσεις μας; Να διευκολύνουμε την εκάστοτε πολιτική ηγεσία, η οποία μπορεί να έχει άλλες προτεραιότητες;

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ

Άραγε μια τέτοια απόφαση δεν αδυνατίζει τις διεκδικήσεις μας για άμεση ενίσχυση του διδακτικού προσωπικού των ΑΕΙ;

Μήπως έτσι με αυτή την πρόταση δεν απαντάμε σωστά στο φαινόμενο του brain drain; Τι μήνυμα στέλνουμε στους νέους επιστήμονες που θα ήθελαν να ενταχθούν στο ακαδημαϊκό προσωπικό των ΑΕΙ μας;

- Αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση : «**Σύμφωνα με το ισχύον θεσμικό πλαίσιο, κάθε οργανική θέση μέλους ΔΕΠ που κενώνεται, επαναπροκηρύσσεται. Ακόμη κι αν υποθέσουμε ότι, είναι εφικτό να τηρηθεί πιστά η δέσμευση αυτή του Έλληνα Νομοθέτη μέχρι να διοριστεί και να αναλάβει καθήκοντα το νέο μέλος ΔΕΠ, θα μεσολαβεί ένα χρονικό διάστημα, κατά το οποίο η θέση θα χηρεύει και το γνωστικό αντικείμενο δεν θα υπηρετείται όπως πριν την αφυπηρέτηση του μέλους ΔΕΠ.**»

Μήπως πέραν του υπαρκτού προβλήματος, που έχει να κάνει με τη συμπεριφορά της εκάστοτε πολιτικής ηγεσίας στο θέμα της εφαρμογής της κείμενης νομοθεσίας, όσον αφορά στην έγκριση και στην προκήρυξη των απαιτούμενων θέσεων, θα πρέπει να δούμε και τις εσωτερικές αδυναμίες στη λειτουργία των ΑΕΙ στο εν λόγω θέμα, για τις οποίες ίσως έχουμε μερίδιο ευθύνης και εμείς, ως μέλη ΔΕΠ;

Αναγνωρίζοντας όλες αυτές τις αδυναμίες, δεν θα ήταν καλύτερο να καταθέταμε προτάσεις που θα επιτάχυναν τις διαδικασίες, ώστε να μην μεσολαβεί αυτό το, πράγματι μεγάλο πολλές φορές, χρονικό διάστημα μέχρι την πλήρωση της θέσης;

Άραγε έχουμε εξαντλήσει όλες τις δυνατότητες να πετύχουμε κάτι τέτοιο;

Γιατί να μην προτάξουμε ως πρόταση και να ζητήσουμε και σχετική νομοθετική ρύθμιση, ένα απαιτείται, π.χ. την έναρξη της διαδικασίας επαναπροκήρυξης μιας θέσης υποχρεωτικά στην αρχή του προηγούμενου ακαδημαϊκού έτους από το ακαδημαϊκό έτος που θα προκύψει η αφυπηρέτηση ενός μέλους ΔΕΠ;

- Αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση : «**Ούτε θα μπορούν να εκλέγονται ως πρυτανικές αρχές, μονοπρόσωπα όργανα διοίκησης, διευθυντές κλινικών ή εργαστηρίων ή άλλων κέντρων ή ιδρυμάτων στα Πανεπιστήμιά τους. Και τούτο, διότι η θητεία στις ανωτέρω θέσεις θα μπορεί ανά πάσα στιγμή να διακοπεί, καθώς η παράταση της ενεργού υπηρεσίας των εν λόγω καθηγητών ή λεκτόρων λήγει στο τέλος του ακαδημαϊκού εξαμήνου εντός του οποίου θα ορκίζεται και θα αναλαμβάνει καθήκοντα το νέο μέλος ΔΕΠ που θα εκλέγεται κατόπιν επαναπροκήρυξης της οργανικής τους θέσης**»

Δεν διευκρινίζεται στην εν λόγω πρόταση εάν αυτό ισχύει με την έναρξη της εν δυνάμει τριετούς παράτασης και μόνο ή όχι. Δηλ. μέχρι σήμερα για όλα αυτά τα όργανα και εάν κάποιο μέλος ΔΕΠ αφυπηρετεί σε χρόνο προωθότερο της λήξης της θητείας ενός οργάνου, δεν μπορεί να θέσει υποψηφιότητα και να εκλεγεί. Αυτό θα συνεχίσει να ισχύει ή μπορεί να ξεπεραστεί με την «εν δυνάμει προβλεπόμενη τριετία»; Δηλαδή, θα έχει πλέον δικαίωμα υποψηφιότητας και εκλογής, απλά μόλις τυπικά «ενεργοποιεί την εν δυνάμει τριετία» θα παραιτείται; Εάν αφήσουμε αυτό το «παράθυρο» τότε εγείρονται μια σειρά ερωτημάτων για την σκοπιμότητα αυτής της προτεινόμενης ρύθμισης (π.χ. η αποδοχή αυτής της πρότασης μήπως δίνει «τροφή» για το λεγόμενο «εσωτερικό παιχνίδι εξουσίας» ή αλλιώς τον «εσωτερικό παραγοντισμό» εντός των ιδρυμάτων μας;).

- Αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση : «**Επίσης, το δημοσιονομικό βάρος από την παραμονή των αφυπηρευόντων λόγω ηλικίας μελών ΔΕΠ που θα επιλέξουν να**

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΚΙΝΗΣΗ

παραμείνουν στην ενεργό υπηρεσία εκμηδενίζεται, αν δεν δημιουργείται κιάλας δημοσιονομικό όφελος, λόγω της μη καταβολής σε αυτούς των συντάξεων και κυρίως των λοιπών παροχών που θα δικαιούνταν λόγω της συνταξιοδότησής τους.)

Αραγε λέμε όλη την αλήθεια όταν υποστηρίζουμε κάτι τέτοιο; Όλοι γνωρίζουμε τι προβλήματα αντιμετωπίζουν οι συνάδελφοι που αφυπηρετούν μέχρι να τους καταβληθεί η πλήρης σύνταξη, η οποία δεν αντιστοιχεί στο 100% των αποδοχών τους. Γιατί δεν καταθέτουμε βελτιωτικές προτάσεις για το θέμα αυτό; Γιατί δεν διεκδικούμε την επίτευξη των διαδικασιών καταβολής των συντάξεων στους αφυπηρευόμενους συναδέλφους; Άλλωστε σίγουρα κάποιοι συνάδελφοι, αν και θα τους δίνεται αυτή τη δυνατότητα παραμονής με την προτεινόμενη ρύθμιση, δεν θα θελήσουν να παραμείνουν. Για αυτούς τι έχουμε να πούμε; Δεν χρειάζεται να ζητήσουμε με προτάσεις μας, την απονομή σε αυτούς, με άμεσες διαδικασίες, της σύνταξής τους; Μήπως τους λέμε «τι να κάνουμε; δεν μπορούμε να πιέσουμε ούτε τις διοικήσεις των ΑΕΙ ούτε τη πολιτική ηγεσία για αυτό και έτσι καλύτερα να μείνετε μία τριετία ώστε να διευκολυνθείτε και εσείς»;

Γιατί μπορεί η πρόταση να λέει ότι η εν δυνάμει τριετία «λήγει στο τέλος του ακαδημαϊκού εξαμήνου εντός του οποίου θα ορκίζεται και θα αναλαμβάνει καθήκοντα το νέο μέλος ΔΕΠ που θα εκλέγεται κατόπιν επαναπροκήρυξης της οργανικής τους θέσης», όμως δεν διασφαλίζει την επίτευξη της όλης διαδικασίας ούτε από πλευράς πολιτικής ηγεσίας ούτε από πλευράς διοικήσεων των ΑΕΙ. Με αυτήν την πρόταση μάλλον είναι όλοι «χαρούμενοι»!

Με κάθε σεβασμό σε όλους τους συναδέλφους και ιδιαίτερα σε αυτούς που υπερψήφισαν την πρόταση αυτή στην Εκτελεστική Γραμματεία - μια πρόταση που μόνο ως «κραυγή» αγωνίας, ως έκφραση έντονου προβληματισμού για το τώρα και το αύριο των ελληνικών δημόσιων ιδρυμάτων της ανώτατης εκπαίδευσης, είναι κατανοητή - θεωρούμε ότι με αυτή την πρόταση δημιουργούνται πολλά, περισσότερα προβλήματα από αυτά στα οποία επιδιώκεται να δοθεί μια λύση και, κατά συνέπεια, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή.

Εκ μέρους της Πανεπιστημιακής Ανεξάρτητης Κίνησης

Βιβιλάκη Βικτωρία

Βαρελίδης Γεώργιος

Καμινάρης Σταύρος

Πυρομάλης Δημήτριος

Τυμπής Δημήτριος